

Indledning

"På Godt Og ondt" af: Flemming Lindholm Nielsen !

Solen må have skinnet meget højt på himlen, klokken er 0030 og har således passeret den 1 april på fødselsanstalten Jylland Nørrebrogade i Århus da jeg så dagens lys. Året er 1944, godt et årstid før anden verdenskrig sluttede, en periode på fem år jeg ingen erindring har om (og godt det samme) En medfødt stædighed & tilpas nysgerrighed har dog sidenhen i mit voksne liv igen medlemskab af besættelsesmuseets venner i Århus gjort min viden omkring mange af de uhyrligheder i perioden sit, til at præge min barndom og opvækst .

Boligforhold

Efter datidens normer, om boligforhold hørte vores vel nok til en af de bedre med som jeg husker det, en utrolig velholdt skinnende kakkelovn -et gaskomfur-etagevask i køkken-kul depot i kælder-isskab i køkken, altsammen i pæn stand der sammen med møblementerne bar præg af en atmosfære i hyggelige og rolige omgivelser. Alt dette i en lejlighed på Trøjborg (Ivar Huidtfeldsgade) med 2 voksne & 2 børn "har en storebror 3 år ældre end mig" 40 m² ialt var der til rådighed, ikke meget og alligevel. Vi nærmer os anden verdenskrigs afslutning i februar 1945. Jeg der kun var 11 mdr gammel husker naturligvis intet. Min far der var aktiv byvagt under besættelsen måtte i tjenesten lade livet sammen med en kollega i borggade, kun 31 år gammel og min mor nu som enke 29 år gammel.

Opvækst

En ny og sikkert til tider opgivende fremtid stod nu for døren, enke som 29 Årig med 2 små rollinger, hvoraf den ene i bamevogn "hvad nu" anden verdenskrig var endnu ikke slut. Stik imod alle odds formåede vores mor, alt andet lige at få stablet et tåleligt familieliv efterfølgende på benene. Og det lykkedes, endda til UG med pil opad, i sandhed en formidabel indsats, krydret med en tilpas stædighed en stort set altid positiv tankegang -et vindende væsen og ikke mindst "smil & latter til verden & retur til dig" et ordsprog der ofte har været på vor mors læber, og deraf følger har fæstnet sig i vi knægtes sind. At brødføde et par knægter af vores kaliber i opvæksten har på alle måder været noget der krævede ressource-overskud fra farmors side (så'dn blev hun altid kaldt da børnebørnene kom til p.t 6 stk ialt). Ingen job "stort som lille" når mulighederne bød sig på, gik aldrig ram forbi som supplement til husholdningen var de jo altid kærkommen. Og med den indbyggede entusiasme vores mor var i besiddelse af, gjorde da sit til at vi aldrig manglede noget. Om opdragelse kunne der sikkert skrives mange romaner, hvad vi knægter ikke kunne finde på ja det var ej værd at bruge krudt på. Her i skrivende stund ser jeg ligefrem vores stakkels mor's fortvivlende øjne når vi skulle have en skideballe. Den bestod i at hun kom med klædebørsten, hvorefter vi rottede os sammen, tog den fra hende og foregav at gi igen, som omgående blev erstattet af latteren og komikken i oprinet. Aldrig -Aldrig blev der lagt hånd på nogen af vi drenge. Endnu et ordsprog fra mor's mund var: Vold skaber uro i sindet og huskes negativt, Hvorimod ikke vold skaber ro i sindet og huskes positivt "et ordsprog med god mening" og underbygger det helt igennem vidunderlige menneske vores mor var. I historien fortælles ikke at forglemme at vores far var om nogen en ivrig sportsentusiast i sit korte liv :cykelsport-vægtløftning og ikke mindst Amatørbokser i Århus Atletklub.

Opvækst 2

Opnåede heie 3 Jydske mesterskaber og et utal af sølvpræmier-og nåle blev formand for klubben ca et halvt år før den tragiske hændelse der satte punktum på livet. I sandhed en stor personlighed jeg kan og er stolt af og kunne om noget have ønsket tidens tand havde været anderledes. Desværre har ingen af os knægte arvet lysten og måske evnen til at føre i vores far's fodspor, men har dog formået med mor's bagland i mente at gennemføre en uddannelse, mig som elektriker og brormand som tømrer. Har efterfølgende haft få men gode jobs på lederbasis. Der skulle gå ca 40år før vores mor besluttede at slette vores far's gravsted på ndr.kirkegård. En tid hvor mor passede & plejede stedet ved hendes meget ofte besøg, til tider selvfølgelig med vi knægtes bistand. Det i sig selv siger jo noget om hvor stor savnet har været og at vi som en hel familie havde haft de bedste betingelser for fremtiden (sådan gik det ikke). Der var om nogen ,mange bejlere til vores mor's gunst igennem tiden (hun var jo en flot kvinde) men nej-nej der kom kun gode venskaber på besøg og det syntes brormand og jeg var helt ok, måske var det lidt egoistisk at tænke sådan og havde da sikkert ikke haft nogen indflydelse på beslutningen. Mangen et nært familiemedlem har vi i gennem årene måttet tage afsked med, en hel særlig person var vores mor-mor kaldt (bedstemor i Viby) opnåede trods alt at opnå sin 80år's fødselsdag , en person der fyldte meget i mig , idet hun ofte i korte perioder blev indlogeret hos os hvorved jeg sørgede for hendes medicin og indstillede lys ved hendes sengeleje i stuen (sofa, hun var et lille menneske) med et ligeså vindende væsen som hendes tre børn : onkel Alfred -moster Esther og mor Dagny. I en årrække boede hun hos min moster & onkel i deres villa i kongsvang egen etage såmænd, indtil hun flyttede til Borgvold i Viby på grund af nødvendig pleje. Min morfar kendte jeg ikke idet han var borte da jeg blev født. Min bedstefar & bedstemor (alias farfar & farmor i Åbyhøj boede i deres lidt ældre storvilla på Silkeborgvej med den tilhørende store plantage af frugttræer m/m som jeg nød godt af når vi var på besøg (især de store lækre blomster nød jeg med efterfølgende maveonde) troede man kunne lære af det , men nej det gentog sig ofte "mum's ". Bedstefar var en lun og hyggelig spasmager , der gjorde sit til at hygge omkring os knægte. Da han gik bort flyttede bedstemor i ældrebolig ligeså i Åbyhøj . Jeg var på det tidspunkt kun en lille knægt, men opnåede da efter min bedstemor's bortgang en god kontakt til hendes øvrige 2 børn Faste Lis & Onkel Henry og naturligvis også deres fire børn hvoraf der kun er en fætter tilbage.

Folkeskolen

Året 1951 blev starten i folkeskolen, stedet var Finsensgade's Skole ikke langt fra vores bopæl. Justits & disciplin blev i den grad håndhævet på skolen -de dem & deres -opstilling i to rækker's geled i gården-videre til morgensang for til sidst at ende i klasseværelset , stå ret når læreren kom og endelig kunne undervisningen begynde. Hver time var der lille som stor frikvarter, ned i gården i den friske luft-samme procedure forfra med opstilling i geled o.s.v (set i bakspejlet megen spildtid men måske nødvendig) Ikke alle fag havde det store indput hos mig, alene regning var som en skræk film på skemaet, men er dog over tid kommet efter det-ja lidt spøjst at skue ens karakterbog fra gemme. Små men relevante anekdoter fra tiden i skolen og fremover har jeg efterfølgende valgt at supplere min fortælling med (se disse afsnit). Klar til at komme videre i livet blev jeg , da beslutningen var taget. Otte Års skolegang i 1959 (tredje frie mellem) med den sympatiske og retfærdige klasselærer U. Riis Poulsen i mente.

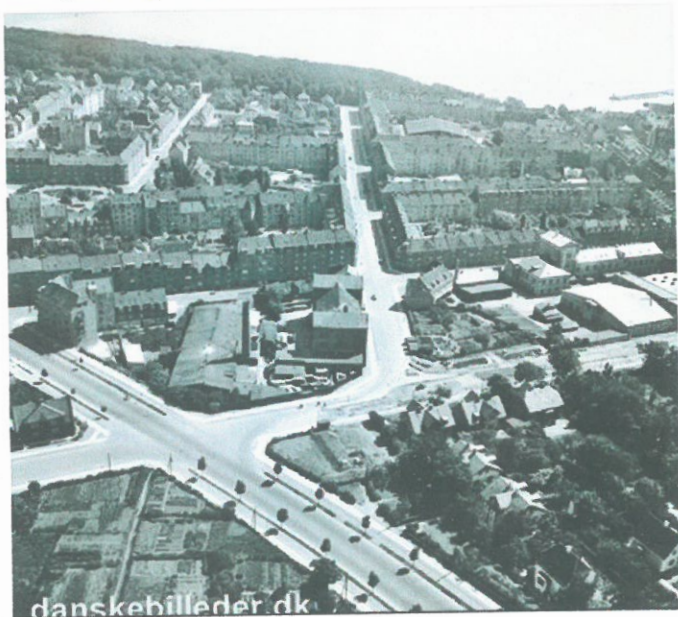
Flemming Lindholm Nielsen

19. juli kl. 07:58

I serien "Fotoet der bragte minderne frem"-Kirsten Brændstrup's opslag i dette medie, fik de små grå på overarbejde, havde set vedhæftede foto før men hvor? Jeg fandt det i (kan anbefales) bogen Dengang det var sjovt af forfatteren Peter Kjeldsen. Det lidt beskedne klubmærke på brødrenes trøjer fangede mit blik, idet min far Anders Nielsen var aktiv medlem af klubben-opnåede hele 3 Jydske mesterskaber i vægtklasser af de små-blev formand i 1944 efter daværende Peter Jensen (kaldt fuglehandleren i boksekredse) Desværre var karrieren som formand slut i februar 1945 for altid. Citater fra den omtalte bog: 31 januar-1943 i Århushallen/Jydske mesterskaber i boksning. Brd.Brændstrup havde forinden dette arrangement lovet hinanden at blive mestre og de blev det da Viggo på 23 år sluttede festen af som vinder i sin vægtklasse. Det Århusianske Publikum's reaktion med 3500 tilskuere -opretstående klapsalver og tilråb "vi vil se brødrene"-stik imod regler og skikke kom de i ringen en sidste gang-sammen med deres træner mesterbokseren Jens Nielsen, ja vild jubel der ingenlunde kunne ses enden på. Skulle du Kirsten og andre læsere af dette ligge inde med materiale der hidrører boksningen's historik i Århus tager stadsarkivet i dok et gerne imod dette, har selv gjort nytte af denne mulighed. De har planer om efterfølgende udstilling så hvorfor ikke? Slutteligt min mor hed også Dagny blot et NB! Og så et foto af min far der blev brugt i forbindelse med formandsskiftet i 1944

Oversigt over vejene Aldersrovej - Ringgaden - Otte Ruds gade i 1949

Flemming Lindholm Nielsen

31. maj

Et tilbageblik i tiden efter anden verdenskrigs afslutning! året er 1949-50 hvor et af en række kollegier blev realiseret af bl.a frihedsfonen som bygherre og arkitekt c.f.møller på fuglesangsalle i Århus .I denne forbindelse blev en nødvendig tilknytning af personale til kollegiets drift udpeget en efor-portner-og tre rengøringsass.en for hver køkkenområde -fællesbad/toiletter-og 18 værelser. køkken 2 blev min mors arbejdsområde som rengøringsassistent hvor der i en periode var indregnet rengøring på værelset i huslejen,så der var nok at se til i det daglige (var ofte med mor på arbejde) over tid blev hun en meget vellidt person i kollegiemunde mor dagny altid med smil på læben let til latter til fest og farver ved enhver given lejlighed der ofte mundede ud i at klæde sig ud som hun nu er med kost og spand hvortil teksten til spildemandens sang blev frembragt alt imens spanden blev fyldt med mønter der ubeskåret gik til Giro 413.årene går og når til d.2 november 1965 dagny runder de femti-familie&venner er inviteret til fest og farver i festsalen og hvad sker et øredøvende orkester med kollegierådets formand i spidsen kommer ind for at ønske tillykke og på vegne af både gamle og nye beboere overrækker et gavebevis på en charterrejse til Mallorca og en bankbog til lommepege på turen.(en betingelse var dog at hun sendte et postkort hjem iført badedragt.... da trillede glædestårerne som afslutning på denne så livgivende dag mødte en fotograf og journalist op som kronen på værket og bragte både foto & interview dagen derpå som forside i Aarhus stifttidende.I sandhed en hyldest der går helhjertet ind,men fortjent synes jeg. (et gammelt ordsprog som jeg ofte har hørt derhjemme er behandler du dine medmennesker med respekt vil du opleve at det kommer tifold tilbage) sandt er det da ikke mere historik,blot nogle foto hvoraf et er med tidligere portnerpar tror jeg nok ,så tåk for nu..

Flemming Lindholm Nielsen

24. april

der blev på et tidspunkt efter anden verdenskrig sikkert i 1950'erne afholdt en mindehøjtidelighed i Århus rådhus tårningang hvor en mindetavle for Århus byvagt under besættelsen blev afsløret for pårørende til dem der satte livet på spil under tjenesten.pressen var tilstede,de skrevne ord og foto fra denne seance efterlyses hermed i dette medie og tager med tak imod respons ,så jeg evt kan få mit album opdateret.

*To af byvagtens medlemmer;
Anders Nielsen (til højre) og
Aage Myken.*

*Byvagt Anders
Nielsen blev
skudt under en
konfrontation med
tyske soldater. Han
blev bisat den 6.
marts 1945 på
Nordre Kirkegård.*

"Den Gamle Garde" Århus Kommunehospital's Portør team i deres nyeste skrud" af påklædning (unægteligt noget anderledes end i dag, sikkert fra starten af anden verdenskrig) Min far Anders Nielsen nummer tre fra højre har smøget ærmerne op og skal sikkert møde til boksetræning i Århus Atletklub efter fyraften. Et par foto's fra tiden er vedhæftet dette opslag. Måske andre her i gruppen kan supplere med noget mere historik omkring Århus Kommunehospital, der jo som mange ved, snart er en sagablot.

Flemming Lindholm Nielsen

16. juni

(Minderne har man vel lov at ha) som det fremgår af det vedhæftede foto er de to ens klædte meget unge mænd i familie med hinanden , mig med plydshår (charmerende ik) og lillebror , bagved står storebror ,derudover vores to fætre og en kusine der desværre alt for tidligt har forladt denne verden så ære være deres minde.mangen nogle gode minder igennem tiden huskes med glæde og bliver ligefrem hel vemodig heraf.

Flemming Lindholm Nielsen

13. maj

kan ik'dy mig,foto af et par knægte på 2&5 år-1946.vores mor formåede alt andet lige at få os klædt fint på til foto al den stund kort tid før krigens slutning var blevet enke efter overfald på 2 byvagter i midtbyen.ren nostalgi og en snert af anekdote syntes jeg.

Flemming Lindholm Nielsen

18. maj

"en lille anekdote fra det virkelige liv" på trøjborg s'føli,ser i dette forum et smukt aftenbillede af paladsteateret og en butiksrude i fuld flora ,hvilket bringer nogle minder frem fra mine unge år.indehaveren af denne forretning er såmænd ingen ringere end hr Verner Jensen trikotagehandler i Lingeri både stort og småt,med et slogan i folkemunde at her bringer vi varer til døren uanset størrelse.for at kunne yde denne service skulle der jo ansættes et bybud ,jeg var heldig at overtage dette så krævende job efter min noget større bror.den gang kunne de løbske masker på damestrømperne blive masket op som det hed ved en speciel opmasker i midtbyen.en til to gange om ugen gik det over stok og sten på jernhesten med mig lille fyr 'ovenpå uden gear at vælge imellem,så meget for så lidt på en budcykel i stort set al slags vejr,men hva jeg fik da hele 10kr om ugen efter skoletid skriver totifem Tim i ugen svarende til en hel times privatundervisning i guitarstil ved hr knoblau i lvar hudtfeltsgade.hele tre år blev det til og nåede da trods alt at få lønforhøjelse til 15kr,det var min allerførste arbejdsplads og debu på arb,markedet. pu---st slut med et par foto!

danskebilleder.dk

Flemming Lindholm Nielsen

2. juli

"Glemmer du-Så husker jeg "Måske var det et drengeflip for mange-mange år siden.De likvide midler var små men fantasien kendte ingen grænser,når det gjalt fritidssysler for mit eget og mange andres vedkommende var det at få bygget en sæbekassebil det helt store hit (ikke mindst på grund af de små omkostninger det var forbundet med)konkurrencen var hård og forventningen til et forestående løb var stor. Jeg vandt ikke men fik nogle hudafskrabninger at trøste mig med plus lidt lærdom.På de vedhæftede foto ser man bl.a fantasien & noget genbrug blive forenet-et par søde børn hjælpes ad i en tid ja tillad mig før kvindefrigørelsen !!!

Flemming Lindholm Nielsen

7. august kl. 11:53

Husker du vor skoletid ? Husker det så nøje ! Fra operetten "Som i Ungdommens Vaar" En lille anekdote fra en epoke i lærdommens tegn år 1951-59 på Finsensgade skole åbnet 12/7-1907, og sidenhen udvidet-ombygget og restaureret nogle gange. Husker ikke så meget fra de første skoleår udover den glæde der trods alt var forbundet med den store omvæltning i dagligdagen. Mere alvorligt blev det da over tid når man som jeg sidder og studerer ens karakterbog "i hel stand" så husker de små grå celler mere end godt er. Regning var absolut ikke min favorit-diciplin i hele min skoletid "er dog blevet indhentet sidenhen. Til sangundervisning havde vi som akk en hel vidunderlig lærer kaldenavn (Bøf) som troede at være verdensberømt i brugen af en violin-det gav vi ham ikke ret i og Gud nåde og trøste så vankede der ikke en på kassen men frem kom kuglepennen og med spidsen på øreflippen trukket igennem lokalet, så'dn var han. Fra den ene yderlighed til de anden var træsløjd & Tegning blandt mine favoritfag- dernæst kom dansk & skrivning-slutteligt med idræt hvori gymnastik og svømning indgik. Vedhæftede foto som eks. vis et klassebillede (måske du husker dig selv) taget omkring år 1956-57 "1 fd". Et andet der indikerer at der er dømt svømning enten på badeanstalten eller den permanente som altid foregik med bus. Med til dette arrangement var Lærer Niels Marinus Ribergaard og ikke mindst den populære overlærer & danseinstruktør Ulrich Riis Poulsen jeg iøvrigt var så heldig at have som klasselærer i de sidste år af skoletiden.

Flemming Lindholm Nielsen

9. juli

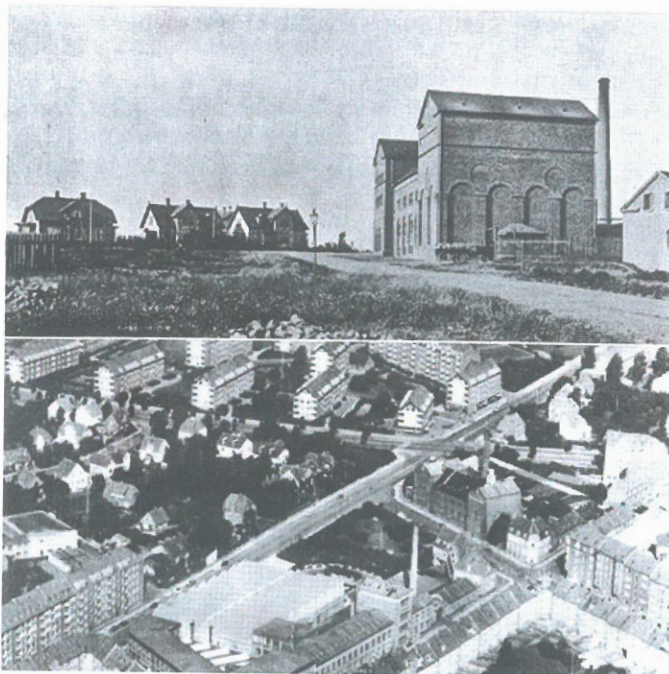
"Rædselsklinikken" Sådan blev den kaldt blandt mine skolekammerater i finsensgade. Indspireret af en af de vidunderlige tegninger Kurt ARD så mesterligt har udført igennem tiden var et opslag af mange, med så rammende et navn som Kurt Arp (pudsigt sammentræf). Gæt engang det handler om Århus kommunale Børnetandpleje graven i Århus. Den havde såmænd 100års jubilæum sidste år og fungerer uophørligt som sådan endnu dog med lidt andre tiltag i bygningen. Hvem husker ikke vi håbefulde unger der pludselig havde mistet vores identitet når klasselæren skulle uddele de grønne mødekort med navn men ak & ve ingen slap trods mistet hukommelse. Tiden er kommet mødetiden er nær, sidde på bænkerækken-stirre på den forbi strede klapterterminal (bare den dog brændte sammen inden det blev din tur) ja enten virkede den eller værre endnu , havde den berømte klap for dine øjne allerede indfundet sig. Et noget mere avanceret system kunne måske være bragt i anvendelse med klokker som butleren Carson-alias: Jim Carter står foran på foto'et fra serien Downton Abbey.

Flemming Lindholm Nielsen

13. juni

"Øl-Sprit & Papirproduktion i Willemoesgade på trøjborg"
Hvis interesse, så finder du en ganske interessant artikel syntes jeg . Gå på Google og søg med følgende tekst:
"Spritfabrik i Willemoesgade på trøjborg" så popper der nogle emner op bl.a Jyllands postens artikel. go fornø.

Flemming Lindholm Nielsen

4. juli

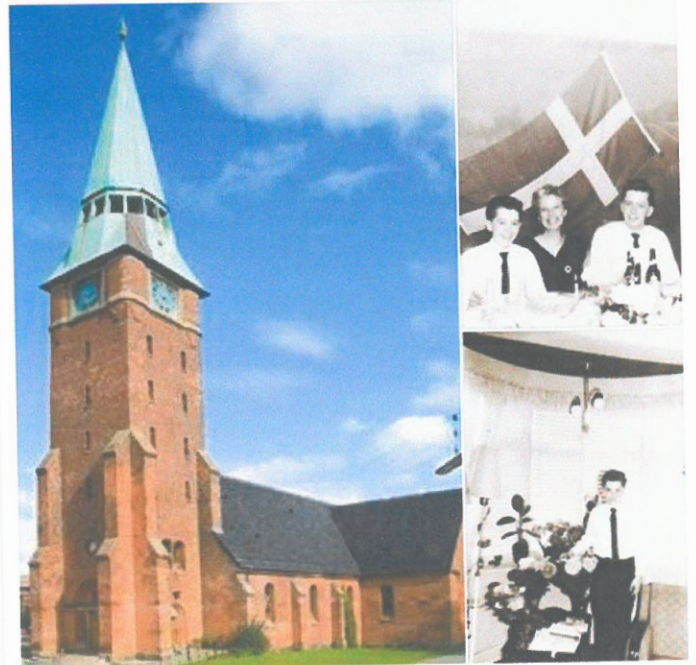
"Hvad en slagterhistorie dog kan føre med sig af tanker" Havde for kort tid siden nogle kommentarer til et opslag vedrørende slagtermester Anton Ovesen i guldsmedgade og fik i den forbindelse mig til at spørge ind til en anden slagterforretning i samme gade som jeg mente at huske tæt på Nørregade. Dejligt med den positive respons jeg fik (tak for det) privatdetektiven fra vor midte frantz lydersen kom med et bud ,der gav pote nemlig slagter P.A.Pålæg det sagde mig noget og har efterfølgende søgt info om dette på nettet.Det viser sig at være i naboejendommen til no.27 der blev bombet under 2 verdenskrig som omtalt af Kirsten Brændstrup i det andet opslag .(Og kære Kirsten sødt af dig at gøre mig yngre end fakta med din kommentar) følte mig helt ophøjet en kort stund.Og nu til nogle fakta desangående.Natten til d.22/2-1945 blev guldsmedgade no.27 næsten jævnet med jorden (forhuset) i takt med flere andre bygninger i byen samme nat der led samme skæbne.Det omtalte forhus blev sidenhen jævnet med jorden og stod som en brandtomt indtil nyopførelsen i 1955 hvor bl.a.Anton Nielsen cykler&knallerter sammen med byens første s.b.vaskeri fik til huse.Schalburgtage-og petersgruppen stod bag disse mente man.Blot 6 dage efter blev det daværende Århus Byvagt hidkaldt til en musikforretning i borggade for at bistå i en strid om køb.2 mand troppede op fra byvagten og begge mistede livet ved denne hændelse hvoraf den ene var min far kun 31 år gammel og mig knap 1 år gammel.Det var datoerne der fik mig til at gå mere i dybden og så især omtalen af petersgruppen der ligeledes blev sat i forbindelse med hændelsen i borggade . Vedhæftet 2 foto -før og efter schalburgtagen.

Flemming Lindholm Nielsen

25. juni

(Fortiden Indhenter en stakkels konfirmand) på opfordring af Kirsten brændstrup desangående vil jeg da gerne give et bidrag om interessen er til stede ? Skruer tiden tilbage anno 1957-58 nærmere betegnet Sct.Johannes Kirke,den store dag er oprandt med varme ører og forventningens glæde lysende ud af ,ved ikke hvor manges øjne "konfirmationen stod for døren"mange mennesker er samlet og spændt var især jeg vil pastor Poulsen mon springe mig over ved alteret ? -årsagen var at jeg under en af forberedelsestimerne i en af de dertil indrettede lokaler havde udtrykt mit mishag på et noget uheldigt tidspunkt (troede simpelthen ikke pastoren havde hørt det)-ak & ve- det havde han,så efter timen blev jeg kaldt til siden og bedt om ikke at komme igen.av min arm hva' nu.Min mor var en handlekraftig kvinde der fluks ringede til pastoren og fik aftale om besøg og give en stor undskyldning. Jeg blev konfirmeret og den nærmeste familie og venner troppede op i kongsvang hvor min moster og onkel havde lagt hus til festligheden .Er sidenhen blevet gift og fået to af mine ialt fire poder døbt i kirken-af skade bliver man klog men sjældent rig så det foregik med mundkurv på, hvorfor ved jeg ingenlunde.

Flemming Lindholm Nielsen

15. juli

"Fra BSA veteran Motorcykel >trehjulet BMW (Isetta) på motorcykelkørekort"4takt-12hk-85km/Tim-længde 2,285m-produceret i perioden 1955-64.(en lille anekdote fra det virkelige liv) I min barndommens gade der var opført som etageejendomme i fire etager med hver sin husejer,boede i nabohusets øverste etage nogle dejlige-sympatiske ældre mennesker der hed hr & fru Sørensen .De var indehavere af ejendommen .I kælderens var der depotrum-varme i det ene og naturligvis hr & fru Sørensens.En dag fik jeg lov til at kikke indenfor og hvad så jeg.Den flotteste velplejede gamle BSA veteran-motorcykel noj hvor blev jeg duppet.Den så kun dagens lys når vejrudsigten sagde god for dagen,den var stor og tung og uhåndterlig for Sørensen ,så afskedens time med vidunderet nærmede sig.Alternativt blev det så denne lidt specielle trehjuler som ses på foto'et.Hr og Fru Sørensen var atter på banen,med endnu flere oplevelser i mente.

Flemming Lindholm Nielsen

30. juni

Ja det er næsten uundgåeligt ikke at blive inspireret af at bladre lidt i de mange indformationer der findes om den smukke by Århus , når blot man forstår hvordan.Se nu blot de to foto'es fra år 1941 . På trods af at anden verdenskrig havde sin vorden virker omgivelserne omend rimelig afslappet ,det skulle sidenhen hurtigt vise sig at være en sagablot,men de gode minder har vi dog trods alt lov at ha.

(Læreplads/Ungdom)

Folkeskolen var en sagablot, og min store interesse var at komme videre indenfor Elfaget. Vandt i lotteriet og fik læreplads fra 1 sep. 1959 v/ Elektroinstallatør Paaske Pedersen chr. richardsvej i Århus (mesterlære) forinden starten kom jeg i praktik v El Grosist Louis Poulsen Park Alle ligeså i Århus. En rigtig god start, med indblik i hvad Der ventede mig derude i det pulserende samfund. En periode på 4 år og 5 mdr,

Havde nu fået sin begyndelse i praksis. Set i bakspejlet en tid der mindes med glæde, Kun afbrudt af den årlige teoriundervisning i starten på dalgas avenue og senere i Nørre alle, dagskole igen på skolebænken, som dog kun havde en varighed af 6 uger De første 3 år, og 3 uger i forbindelse med svendeprøven. Denne sidste fase foregik på Randers Tekn. Skole og Hadsten i december 1963 med indkvartering i dronningborg, en kort afstand fra centrum. En sidste og ikke hel uvæsentlig konstatering er ifølge min lærekontrakt (har den endnu) at daværende timebetaling var svimlende høj med start "hold fast" 0,77 kr pr time og slut med at runde af med 1,05 kr pr time (47 timers arbejdsuge). Ikke så sært at pengene aldrig slog til, og måtte derfor ofte ty til lån af min kære mor, tror i øvrigt aldrig hun fik dem igen.

Flemming Lindholm Nielsen

20. juni

(kiksproduktion stopper) Noget nær en katastrofe blev den nyopførte jul.a.jørgensen's kiksfabrik i helsingfors-gade igen ramt af. (og det var min skyld) produktionen var kommet godt igang efter indvielsen i slut 60'erne og jeg var som elektrikerlærling midtvejs i uddannelsen blevet sat til at rengøre hovedtavlen i tavlrummet hvori hele forsyningen til el-installationerne sad.ikke et stort rum ca.1,5m gange 5m. Jeg var godt igang med kost og spand.pludselig kom braget og det var øredøvende stort flammerne stod ud af tavlen og jeg blev blæst omkuld og efterfølgende i chok. En lille men ellers rar mand der var ansat som kiksmester v.navn Jensen havde et minus med at være udstyret med en meget kort lunte,aldrig har jeg dog set en mand så rød i hovedet som tilfældet her,for hvad skete der lige der hele fabrikken var jo gået i stå og det kunne vi da kun give ham ret i og hva'så.efterfølgen- de viste det sig glemte blindplader-løse bolte på tavlen ned til de strømførende skinner var årsagen til misæren og det var ikke min skyld,men uopmærksom er nok det rette ord.kommunale værker-reservedele-ekspertise og overblik var en nødvendighed der tog rigtig lang tid med Jensens skulende øjne rettet mod forsamlingen,alt imens jeg ikke sagde et kvæk.hele to stk.350ampere's sikringer var futtet af i tavlen og nogle større i transformatoren.på fotoet der er vedhæftet ser man en noget mindre tavle der illustrerer daværende typer hovedtavler.Det var så denne lille anekdote fra mig, der ikke burde gå hus forbi.

Flemming Lindholm Nielsen

23. juni

(Endnu et Brag af Anekdote) Igen i min læretid som elektriker 1959-64 .Adressen er igen Helsingforsgade på Fabrikken Nordisk Wavin "plasticrør". Jeg havde fået til opgave at udskifte en såkaldt bundskruer i hovedtavlen der gjorde det muligt at forøge sikringsstørrelsen til en del af fabrikkens maskinpark.Dette lille projekt kunne jeg jo hurtigt ordne,men ak & ve sådan skulle det ikke gå det var også en af de dumme dage for mig.Bevæbnet med en helt almindelig skruetrækker uden anden isolering end på skaftet og en rolig hånd ,fik verpet den gamle skruer ud og en velplaceret ny på skruetrækkeren og så gik det galt tabte skruen og et ordentlig drøn ramte mine ører ,alt gik i stå på fabrikken "havde ikke været opmærksom på en lille detalje " der var spænding i bunden af hovedafbryde- ren og jordforbindelse på taven.Personalet fik en velfor-tjent pause på et par timer ,mig med røde øre og kinder idet min skruetrækker var blevet totalskadet og krøllet sammen til ukendelighed . Den kom ikke i g.rekordbog men til gengæld som trofæ på vores værksted resten af min læretid (meget-meget morsomt) syntes min mester.

Flemming Lindholm Nielsen

15. juni

Nogen her i gruppen der husker dørfabrikken Grego i gården bagved maskinfabrikken (tidligere spritfabrik) op igennem 1960'erne i Willemoesgade -otto Rudsgade hvor trøjborgcenteret ligger i dag?-jeg husker den som var det i går idet jeg som elektrikerlærling for første gang oplevede forskellen imellem jævn og vekselstrøm især med sidstnævnte der kunne gøre stor skade på ens person hvis ikke man var forsigtig nok.Jeg stod på en maskine og borede huller med datidens uisolerede boreværktøj i hånden og pludselig som et lyn fra en klar himmel kom stødet og kunne simpelthen ikke slippe igen det var en meget-meget ubehagelig fornemmelse der vil huskes for altid.mestersvenden var da heldigvis i nærhe- den og kunne få afbrudt strømmen ,brandsår på hænder- ne og en tur på skadestuen.Sikkerheden på værktøjet blev efterfølgende da også øget.(så pas på derude hav respekt for elektriciteten) Det kunne gå endnu værre end med mig.

Flemming Lindholm Nielsen

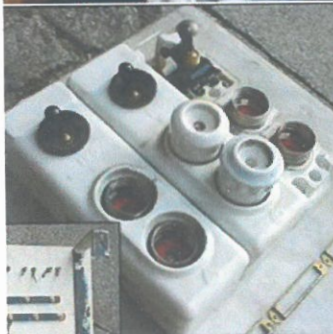
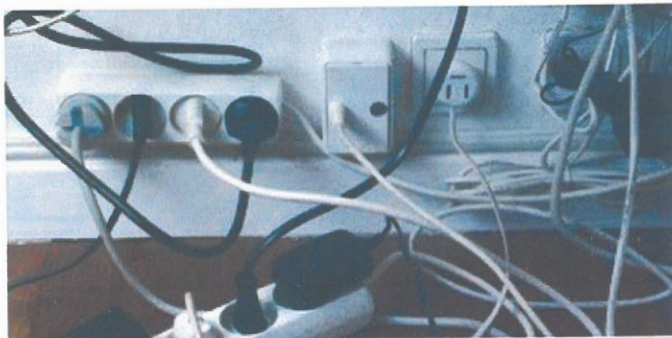
14. maj

foto fra dig,camera til iPad ,et kort resume' fra virkeligheden.troede det var vupti og så var den hjemme.ak&ve sådan gik det ikke da min iPad mgl ,USB port fluks på nettet søge- søge og finde en adapter der iflg diverse an- meldelser kunne bruges,men nej ikke her stædig som jeg er ,gik atter på nettet og hva' sker Elgiganten har tilbud på en sampak til en tredjedels pris af det forrige køb.ud af døren over til Viby afd, desværre udsolgt men tilst har 5 stk på lager,og det lykkes at kapre 1sæt spændt var jeg,og lykken var med mig , med lethed endda.kr.97 for sæt.

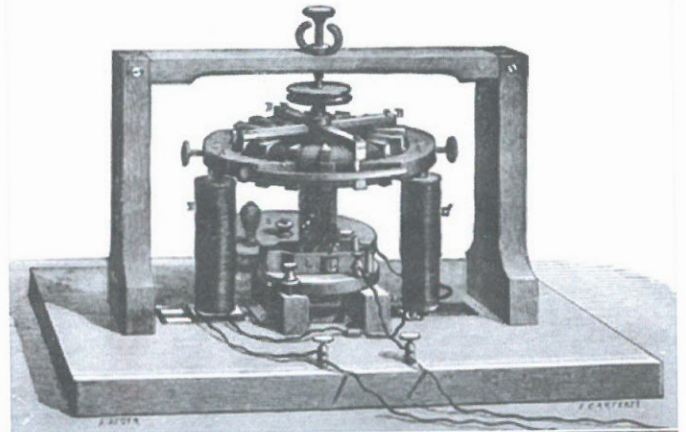

(en epoke er slut & sikkerheden øges i den private bolig) året er først i 60'erne boligforeningen AAB s afdelinger i boligblokkene Tordenskjoldsgade 108-112:skovvangsvej 216-236:cort adlersgade 21-23 skulle overgå fra jævn til vekselstrøm.jeg havde i den forbindelse midtvejs i uddannelsen som elektriker fornøjelsen af at have mine daglige gøremål i og omkring de nævnte adresser,måske kan nogen her i gruppen huske mig idet jeg have mange opgaver af privat karakter i lejlighederne (rigtig hyggeligt så'dnt at blive vartet op) der blev etableret lys i kældrene -nye stikledninger fra gaden til opgangene-trappelysene fik en tur-målerrammerne blev renoveret og boligerne blev gennemgået for fejl og mgl. en rar arbejdsplads- rare beboere og ikke mindre væsentlig en kort afstand fra mit barndomshjem.slutter med nogle fotoes af den forgangne tid.

I min læretid (mesterlære) som elektriker årene 1959-64 Adressen er helsingforsgade i Århus nord.Et område der var spækket med både store og små industrivirksomheder. 3 "W W W var pudsigt nok forbogstaver for tre uens virksomheder i produktudvikling ,var naboer til hinanden og var bl.a i disse jeg fik min debu i industriinstallationer. Nordisk Wavin Plastrørproduktion-A Wilson Kobbersmed E Wilson Plastproduktion .På samme adresse blev Kiksfa brikken Jul A Jørgensen genopført efter branden på trøjborg .I sandhed et industriområde der har ændret sig med store forandringer idet mange er flyttet til yderomrederne andre er lukket og nye tiltag er dukket op.nogle gode minder til trods hvoraf jeg især husker den gode atmosfære ,en rigtig god indgangsvinkel til livet for en ung knægt som mig.E Wilson flytter til Lemming,v-stavtrup og sidenhen til Egå.A Wilson's videre skæbne kendes ej Nordisk Wavin flytter til Hammel.Det var så min historie og vedhæfter lige et par foto'es jeg har kunnet finde.

" Jubilæum " 750 År - Århus-Domkirke (Skt Clemens) et imponerende bygningsværk i sin højde og drøjde,der over tid har gennemgået mange forvandlinger.Søndag d.9 september 1951 var dagen hvor omkring 500 mennesker med kongeparret Frederik-Ingrid og dronning alexandrine i spidsen indtog gemakkerne ,ja hver en cm blev udnyttet.Over 100 af stiftes præster var blevet opfordret til at holde fri i formiddagstimerne til denne begivenhed der som det ses på foto'et blev taget til efterretning ,et særsyn der naturligvis bragte et stort antal publikum til bymidten for at overvære dette særsyn.

(Værnepligt)

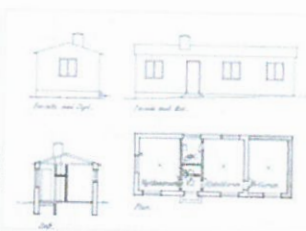
Svendebrevet var i hus, men en kort fornøjelse i første omgang. En hel måned blev det til, som mestersvend ved min læremester lidt ekstra i lønningsposen var dog mere end kærkommen idet jeg var blevet gift året forinden og fået den første skønne datter, blevet etableret i en meget lille kvistlejlighed på i alt 30 kvm ved den gamle by i århus, alt sammen på under 2 mdr men nåede det da, inden 1 marts 1964 oprandt. Hvis jeg på noget som helst tidspunkt havde forestillet mig at livet på sigt ville blive en dans på roser, så tog jeg i den grad gruelig fejl. Mødte op til mønstring som skrevet står i papirerne, Jydske Telegrafregiment alias Langelandsgades kaserne i århus, med gåafstand til min lille familie hvilket jo var et plaster på såret når det nu skulle være. Datoen 1 marts 1964-1 maj 1965 blev derfor min nye adresse i de følgende 14 mdr (næsten uoverskueligt) blev indkvarteret på en 20 sengers stue-et meget lille skab – en kæmpeudrustning bestående af jeg ved ikke hvad-en gøb (gevær) hørte da også til materiellet. De næste 3 mdr gik over stok og sten med fut-eksersits-skydebane-lange udmagrende vandreture ude i det ganske land-endnu engang teori, ingen nåde at hente ja de overflødige kilo raslede simpelt hen af. Det var rekruttiden, så næste skridt blev overførsel til dækningsstyrken hvilket betød noget af en omvæltning for mange af os nyudnævnte såkaldte basser. Jeg for mit vedkommende blev overført til radiokæde-kmp kaldt baaltap med speciale i bærefrekvensudstyr (oversat til dansk, udstyr til formidling af datidens fjernskriverkontakt på tværs af landsdelene) Det var noget der fattede min interesse, så meget at jeg ligefrem havde gjort mig fortjent til at forestå undervisningen overfor mine foresatte. Sådan gik de næste 11 mdr, hvilket betød delvis mere frihed .

"En By og Nærområder i ekspansion" Som ægte trøjborggenser fra start i fyrrene og endnu bosat indenfor kommunegrænsen, er det noget af en øjenåbner ved at fokusere på udviklingen igennem tiden, på de få adresser jeg har haft fornøjelse af at følge. Fra trøjborg til midtbyen hvor det i dag stort set ændrer sig fra det ene sted til det andet, bare det alene med påbud-ensrettede gader-opbud-henvisninger til andet fortov p.g.a byggerod og meget andet. Fra midtbyen til Viby i nybyggeriet rosenhøj et dengang fredfyldt og skønt område (kun nogle byggekraner)-nogle få byggeprojekter hist og her. Herfra gik turen til i dag Danmarks Største villakvarter "skjoldhøjparken" ude på landet sådan føltes det, idet Viborgvej fra Hasle til tilst var et med naturen, i dag fornemmes en noget tættere bebyggelse på samme strækning. Mange kan nok nikke genkendende til fornemmelsen af at blive draget af det indre ego (her er jeg født og opvokset i et skønt miljø) tæt ved skov og strand-det vil jeg opleve endnu engang. Det blev så til 20 år i Riisskov og sommerhus ved den skønne Norsminde fjord. Har nu uigenkaldeligt lagt låg på alt det strejfen omkring og bosat mig i Hasselager. I sandhed et område der er i rivende udvikling, bare ruten fra Viby til Hasselager har sat sit præg. Går man i dybden og finder eks. lokalplan nr. 881 & 956 vil det fremgå af disse med fremtidsudsigterne for nærbane-indkøbscentre og endnu flere boligområder. Vedhæftede foto af dette.

"Et nummer i Rækken" 616144-44 nielsen i perioden 1/3-1964-1/5-1965 (14 mdr). Min tur til at aftjene den obligatoriske militærudannelse. Forud for sessionen var jeg så heldig at få til opgave at udføre noget elarbejde som elektrikerlærling på sidste trin ved en udskrivningsmedarbejder, dog tilhørende en anden kreds end hvor jeg skulle møde op. Snakke snakke over kaffen, hvor mine ønsker var hende ved sessionen så var det naturligvis langelandsgades kaserne i Århus, nærliggende nok for mig (og det blev det Søren susemig der) jungletrommerne i byen havde fortalt om mit ønske. Var få måneder forinden blevet gift, havde fået vores først barn og en lille lejlighed tæt på kasernen en lille solstrålehistorie til trods for omstændighederne. De første tre måneder (rekruttiden) gik i store træk med Fut & hængi uvant som bare pokker, men nødvendigt for at kunne passe det kluns man havde fået udleveret sammen med jeg ved ikke hvad af udrustning ved mønstringen. Så kom turen til dækningstyrken, ikke just det rene luksus fra hovedbygningen i mursten på 20 mands stue til træbarak opvarmet med kakkelovn og dog reduceret til 12 mands stue. Fællesbad med gasvandvarmer var dog en lille trøst og plaster på såret. Alle troede at det var det rene svir nu men ak nej. Øvelser her natoøvelse der teori-beredskabsvagter-diverse vagtposter på Vester enggård skydebanøvelser feltbanøvelser og slige hvad de nu kunne hitte på, at kede sig nej for der skulle jo nå'es meget på de sidste 9 måneder. Jeg opnåede da også at få nogle reprimander undervejs så som 1uges kvarterarrest eksta vagter af forskellig art. Ved vores barak var der nogle snu personer der havde klippet hul i hegnet op mod ringgaden som jeg var en flittig bruger af, ville da hellere hjem til familien hvor jeg som oftest faldt i søvn foran tv'et, hvorved at komme for sent til kasernen efter et evt nattegn. Set i bakspejlet, tror jeg ikke skulle man tro måske at have taget skade af de nok så mange genvordigheder igennem forløbet nej tværtimod havde vi alle som en et fantastisk godt kammeratskab i'mente som uundgåeligt huskes for altid. Nogle få men relevante foto'es har jeg slutteligt vedhæftet dette korte opslag.

(1) (Det Civile Og Børns Opvækst)

Træd af til civil, blev den sidste kommando fra øverstbefalende på langelandsgades Kaserne. Datoen var d. 28/4-1965 og havde passeret min 21 års fødselsdag, mente Hermed at være mere end kampklar efter de mange strabadser jeg og mine gode Kammerater havde gennemgået de sidste 14 mdr. Hjemme i mønsgade 6 på kvisten Ventede min lille familie på at jeg arriverede bopælen. En hustru (Elsebeth) der havde Klaret skærende på flotteste vis sammen med vor førstefødte Pia der var blevet et helt år gammel såmænd. Nu var det min tur til at tage over, men hvad med jobmulighederne? Endnu engang var jeg heldig, få dage efter min frifindelse til civil fra militæret blev jeg kontaktet af ingen mindre end (mestersvenden fra min læreplads) spørgsmålet var kort og godt om jeg var klar til mit videre forløb i tilværelsen. Mød op på mandag og du er ansat som elektriker af overmontør Erik Arnt, en af over tusinde ansatte v/Ingeniørfirmaet Bruun & Sørensen på åboulevarden i århus igen med kort afstand fra bopælen. Jeg/vi var jublende lykkelige, ikke alene at få job så hurtigt, lige så meget for at det var byens mest velrenomerede firma at blive ansat i. Min debu på arbejdsmarkedet som udlært elektriker blev såmænd Jyllands Posten I viby, der skulle have ny presse, en stor opgave med mange udfordringer i, bilagt mine rimelige erfaringer fra læretiden var naturligvis et stort plus. Herefter gik det slag i slag, kom derefter til århus stifttidende på åboulevarden, blev head huntet til skibsinstallationer på b&w (styrehus-broen) for derefter igen at blive head huntet til ansættelse i svagstrømsafdelingen, hvor jeg efterfølgende slog rødder indtil lukningen af hele firmaet blev realiseret i 1981 (ren nostalgi)

(2) (Det Civile Og Børns Opvækst)

De mange år som ansat v/Bruun & Sørensen gav naturligvis pote i form af god økonomi, og gav plads til noget mere end salt på ægget, for blot at nævne de første 6 år vi havde bopæl i mønsgade. Allerede året efter hjemsendelsen fra militæret, blev vi begavet med endnu en skøn datter Helle. Der skulle gå ca. 3 år inden lysten til campinglivet tog over. Det blev til indkøb af et villatelt v/ navn jofa fra Sverige og Destinationen blev blommehaven i en hel vidunderlig natur, vores egen lille parcel og ikke mindst med kun 50 m til den skønne badestrand og badebro. hurtigt blev Villateltet udskiftet til Isabella fra Vejle, større og mere funktionelt end det gamle. Mange og gode venskaber blev født i årene efter, både blandt børn og voksne der var fastligere sommer efter sommer ti stor glæde for os alle, mig på job en hustru der var hjemmegående og to endnu ikke skolemodne tøser. Mågen en smalfilm er optaget på stedet, overført på dvd, indleveret til den gamle by's billedarkiv som kopi med henblik på en mulig anvendelse. Et virkeligt skønt afbræk i hverdagen i den lille Lejlighed, som mindes med vemod. Campinglivet fik et midlertidigt afbræk i 1969. Flyttede til nyt og væsentligt større, fra 30m/2-107m/2-plus 20m/2-altan. 4 værelser Opvaskemask-køle-fryse-svaleskabe-masser af garderober-skabe-gæstetoilet og sidst Men ikke mindst et stort badeværelse/brus og kar. Jubii vi var kommet til Hollywood. I Sandhed noget af en omvæltning men velfortjent syntes vi alle. Et helt eget værelse. til Hver var dog underskønt. Godt 2 år blev det til inden drømmen blev til virkelighed Om at bygge eget hus.

(3) (Det Civile OG Børns Opvækst)

Forinden afskedens time med rosenhøj 13b i viby, var Pia startet i skole på den nærliggende søndervangsskole, investeret i vores første campingvogn sprite musketer fra campinggården i ormslev. Den skulle naturligvis indvies og blev det på behørig vis i ajstrup camping hvor vi havde udset os et område der havde fået navnet mosen tæt ved vandet. Her blev vi modtaget af mange så skulende øjne, betragtet fra top til tå alt imens vi stillede op. Det skulle da meget hurtigt vise sig at vi var mere end velkomne. Havde i en årrække et fantastisk godt sammenhold hvoraf især 1 par hører til min inderkreds af gode venner anno 2016. Dårligt nok var Pia startet i skole førend nyheden kom for dagen, hende og Helle skulle være storesøstre ja vild jubel og endnu større da lillesøster Mie arriverede denne verden på finsensgades kommunale fødeklinik d. 14/1-1971. Som før omtalt var beslutningen om eget hus blevet taget (aldrig har en ejendomsmægler dog set en så lang liste om købet der skulle føjes ind på slutsedlen inden min underskrift blev en realitet) En købesum på i alt 239000-126m/2-5 vær-gæstetoilet-stort badeværelse m brus & kar. Kunne nok lige overkommes med en indtægt. Udbetalingen 20000kr blev fremskaffet ved eget el og malerarbejde. Indflytningsklar 1 maj-1972 i danmarks største villakvarter skjoldhøjparken vest for Århus. Mange nye tiltag og udfordringer stod nu for døren. Tre tøser på hver deres værelse, haveanlægget anlagt-start i folkeskolen for pigerne i nybygget skjoldhøjskolen (kortvarig landsbyskole i true) mange nye bekendtskaber for børnene og vi voksne blev etableret.

(4) (DET Civile Og Børns Opvækst)

Carport med redskabsrum blev bygget-indkørsel "meget lang" fik belægning og nu
Jeg var i gang fortsatte projekterne i en uendelighed, størst var nok tilbygningen med
Pejsestue der fremadrettet kunne huse de kommende konfirmationer. Med stor suc-
ces blev de to ældste piger konfirmeret i brabrand kirke, og efterfølgende festivas i
vores nyetablerede tilbygning. Årene går da skæbnen som tidligere nævnt ramte os.
Min tidligere arbejdsplads blev lukket og jeg opsagt så hvad nu. Gode råd var dyre,
var heldig endnu engang. Efter 13 års tjeneste i det gamle firma var et netværk af di-
mensioner da heldigvis blevet oparbejdet. Det gav pote, blev efter 1 uges forløb ansat
ved skolevæsenet og fritids-kulturforvaltningen på de 2 nærliggende kommuneskoler
skjoldhøj og ellekær. Søgte i perioden på 2 år flere alternativer der havde relation til
uddannelse og erfaring. Bingo så var der bid, blev ansat som varme/vagtmester nær
ved mit barndomshjem Børghlumkollegiet i Riisskov. Over 400 beboere i hver deres
bolig. Eneste minus var bopælspligt i et tilhørende parcelhus, der ville blive renoveret
inden indflytning. Fik forevist boligen og beslutningen var taget. Vores ældste datter
og hendes kæreste overtog ved leje vores bolig i skjoldhøj. 2 år gik der inden huset
blev solgt, og derved gav frirum til køb af et pragtfuldt sommerhus beliggende ved
den skønne norsmine fjord (kysing næs) ikke langt fra Århus centrum. Op på hesten
igen og videre i livet. Der var underligt nok bopælspligt i Riisskov men ikke krav om at
være tilstede så det benyttede vi os naturligvis af. Hver fredag tidlig fri og min kære
hustru Elsebeth havde pakket sydfrugterne og så afsted til sommerhus på forlænget
weekend. Det var lising for sjælen.

(5) "Det civile Og Børns Opvækst"

Vel overstået indflytning i vor nye bolig på frijsenborgvej 7 i riisskov, nabo til det Store inkøbscenter veri .Nyistandsat bolig på 106/2-noget mindre end skjoldhøj Der var på 168/2-men alligevel acceptabelt idet helle og mie (mellemste og mindste datter kunne få hver deres værelse, stort soveværelse stue spisekøkken og ikke mindst de mange muligheder til vaske/tørrerum og lignende der var til disposition for os, i sidste ende et stort plus. En fremtid ingen kunne spå om ventede derude. Elsebeth (min hustru) fik deltidsjob som sygehjælper på det nærliggende plejehjem Helle (den mellemste) fik læreplads i kvickly veri , Mie (den mindste) startede i vejlby skole, fik fritidsjob i kvickly/cafeteria. Jeg selv der er udpræget perfektionist stod nu overfor utallige udfordringer i den følgende tid. Som eneste hjælp havde jeg en studerende på 15 tim pr uge, i sig selv en underbemanding der ikke kunne opfylde en nogenlunde vedligeholdelse af de enorme store arealer kollegiet bestod af. Heldigvis for mig , var der kort tid før min ansættelse blevet ansat en ny deltids kvindelig forretningsfører, der viste sig at være skruet sammen på nogenlunde samme måde som jeg mht, intentionerne omkring den i høj grad manglende vedligehold som kollegiet bar præg af. Kirsten som hun hed, fik hurtigt men bestemt sat økonomien i perspektiv i forhold til eks, afsætning af midler til forebyggelse af vedligehold. Det fik i den grad stor betydning for mit fremtidige virke idet at jeg stort set fik frie hænder i dagligdagen (det kalder jeg frihed under ansvar) Dette team skulle vise sig at blive underbygget i endnu højere grad med bevillinger til boligen, som garage-nyt køkken bad-gulve –haveanlæg. Eneste betingelse var at store dele af disse tiltag blev udført af mig selv (gjorde det hellere end gerne)

(6) "Det Civile Og Børns Opvækst"

Mange og spændende opgaver over tid kunne nævnes, kollegiet var oprindeligt Tiltænkt studerende på de højere læreanstalter (universitetet) fordelt med 392 Enkeltværelser, der fordelte sig i 7 ensbyggede blokke, 56 værelser i hver, 4 etager med Fælleskøkken for 14 værelser, og 5 to værelses lejligheder. Alle havde et tilhørende Tremmerum i kældrene. Hele to månedlige ud og indflytninger, som jeg i samarbejde med forretningsføreren og en halvtidsansat kontordame (ligeså en kirsten) stod for når lejemålene skulle synes og der var til tider mange. De efterhånden Mange år fra midt tredserne havde slidt godt og grundigt på bygningerne hvilket Betød en omfattende betonrenovering renovering var nødvendig og arkitektfirmaet der havde tegnet kollegiet Salling Mortensen blev hyret til at stå for det overordnede projekt og tilsyn. Pavillonner blev opstillet på friarealerne til genhusning af de mange beboere en etage med 14 beboere af gangen, securitas skulle stå for flytningerne og nødvendig rengøring. Et kæmpeprojekt der indvolvede et utal af håndværkere mange praktiske gøremål i den kommende tid blev jeg uundgåeligt indvolveret i (havde dog erfaringer i bagagen fra mit tidligere job) en spændende tid der til sidst fik en ende til en mere normal hverdag. Der gik dog en rum tid i fred og ro, men vores forretningsfører der var lidt af en ildsjæl med mange jern i ilden fik alligevel fyret op under bestyrelsen og fik den overbevist i samråd med myndighederne (Der var og er stadig stor mangel på ungdomsboliger i århus) hvad var mere nærliggende end at bygge en lignende selvejende kollegie på nabogrunden der stod tom og kun ventede på at blive bebygget. Sådan blev det med fælles administration på bøgglum kollegiet. Tre ens blokke i 3 etager med plads til 106 beboere.

(7) " Det Civile Og Børns Opvækst"

Et tilbageblik på en svunden tid, med rigtig mange gode og skønne oplevelser som Ferieminder både som voksne alene, men i særdeleshed sammen med vores fire dejlige børn og farmor ikke at forglemme. Et meget populært feriemål var malorca efter sigende et paradys uden undtagelse, for folk i en moden alder. Denne kategori mente vi at høre til så hvorfor ikke prøve det alene. Det blev til to gange malorca, uden børn bare os to. Med propelfly for første gang drog vi sydover fra tirstrup lufthavn. Høj sol-meget varmt-skønne badestrande-grisefester-shows-loppemarkeder i en uendelighed, indkvarteringen ikke af den bedste (elevatør i udu konstant-ingen vand i hanerne "måtte skylle efter i gl,dansk" dette til trods var det uger der huskes som positive. Elsebeth der ikke kunne et ord engelsk, klarede sig flot efterhånden som deres lokaldrik (sangtria) en blanding af polimut gjorde sin virkning. En flok unge mænd fra liverpol gjorde deres bedste for at charmere denne scandinaviske ungmø deres opvartning (hun var jo en flot pige) morsomt var det, og en kærkommen afsked med øen. Et ud af mange nye bekendtskaber og ikke mindst efterfølgende venskaber blev etableret på campingpladserne. Et ungt par Lykke & Søren fra det fynske opland fik på et tidspunkt overbevist Elsebeth om at deltage i skiferie til wagrain i østrig (nej tak til mig) Tilbage igen med gode minder og en evig opfordring til mig om at prøve det. Vores gode venner Ingrid & John der havde en del erfaring i ditto/skiferier gjorde sit til mit medlem af klubben. Vi to par drog afsted med bus til byen westendorff i østrig. Høj sol hver dag 1,5m sne i byen og 3m sne i terræn`et -skiskole formiddag eftermiddag-after ski og en dejlig indkvartering i hyggeligt værelse med balkon med en storslået udsigt mod de sneklædte bjerge hvor lifterne og skiløberne kørte i et.

(8) "Det Civile Og Børns Opvækst"

Det blev til mange så skønne gentagelser ,alle vore fire børn på skift fik fornøjelsen Af at opleve det der blev en tradition i en årrække ,sidste uge i januar 10 dages ferie M bus samme destination "westendorff".Et team af århusianere incl.s`føli vores Venner-deres familier og andre kendte,mødtes med et ligesindet hold fra køben-Havnstrup blev det kaldt.Et år var farmor med til stor fornøjelse for alle.Camping-Vognen blev hæftet på bilen over stok og sten gik det med nødvendige pauser Mie Var med første gang og Michael anden gang.Hofgarden hed byen,tæt v Westendorff Begge gange uvurderelige frieminder i høj sol om sommeren.En enkelt gang kørte vi Alene de ca 1100 km på vinterferie,en lang tur som alene chauffør,Elsebeth ville ikke Høre tale om at erhverve sig et sådant.Det blev til sammenlagt 12 gange i samme by Ikke sært at vi altid blev vel modtaget i de vante omgivelser.Helle blev færdiguddan-Net,købte ejerlejlighed i midtbyen-fik kæreste og flyttede til skæring hvor de købte Hus der blev renoveret fra a-z,solgte og flyttede til riisskov,fik ny kæreste og etable-rede sig i nybygget hus syd for viby (Hørning) har fået to knægte og gode job her i år 2016 .Mie blev konfirmeret i vejlby kirke,huset blev stort set ryddet for møbler og Andet til festsal for gæsterne,hun ville ikke snydes,forståeligt nok have samme vilkår Som hendes søskende der ligeså foregik i hjemmet og sådan blev det.Miraklernes tid Var ikke forbi.Elsebeth var gravid igen-igen i en alder af 38 år og må vel siges at være Sidste udkald,hvilket var planlagt som med pigerne.(hun elskede simpelthen at være Gravid sød og smuk var hun da også) men nu var det nok.Stor jubel igen og glæden Blev ikke mindre af at diverse prøver viste sig at det var en dreng vi ventede os.En-delig kunne der komme andet end pigeting i hjemmet.

(9) "Det Civile Og Børns Opvækst)

Michael kom til verden d.29 juli 1983 på fødselsanstalten jylland i nørrebrogade. Årene går han kommer i børnehaven efterfulgt af skolegang på vejlby skole.Elsebeth Starter så småt med deltidsjobbet igen på plejehjemmet.Mie passerer de 18 år og Beslutter sig til 1år i huset og sweiz bliver målet ved en stor familie med 3 børn.de Mange års ægteskab 33 i alt havde desværre udviklet sig til en alt for ensartet og kedelig trummerum i hverdagen.Den manglende selvstændighed fra de unge år (var blot 19 år gamle da ægteskabet blev indgået) gjorde sit til at beslutningen om et fortsat samliv burde ophøre og flytte hver til sit.Efterfølgende møde på amtsgården mundede ud i aftaler internt,der sjældent er set lige,af positiv karakter.Elsebeth købte ejerlejlighed i kantorparken /riisskov med mig som kautionist,og møblement efter aftale (Michael der flyttede med mor fik samme møblement som før,der iøvrigt blev stående hos mig når han var der og det skete ofte.De blot 2 km der var imellem os var jo ingen sag.Jeg selv overtog sommerhuset,naturligvis med disponeringsret for Elsebeth.En smuk og velindrettet bolig på kantorvænget blev resultatet bistået af min hjælp selvfølgelig,et godt eksempel på hjælp til selvhjælp.Denne så virkelighedsfjerne beslutning om hver vores bolig viste sig da også hurtigt at være det rette.Alene den glæde der var ved at opnå en frihed i dagligdagen (kunne gøre og lade som det passede sig) og ikke mindst den nærhed og gensidige respekt for hinanden som ikke var set længe blev genetableret.

(10) "Det Civile Og Børns Opvækst"

Alt imens vi hver især havde vænnet os til den nye tilværelse, blev idyllen i en grad Ingen havde forestillet sig, brudt på en så sørgelig og dramatisk måde at alle vi nære Nærmest gik i chok. Kun to år blev det til i nye omgivelser og uden varsel at Elsebeth Måtte sige farvel til livet. Fik en blodprop i hjertet, genoplivning var desværre nyttesløse i ambulancen på vej til sygehuset. Michael den stakkel var alene med hende, og formåede at kontakte alarmcentralen og mig for anden gang. Havde forinden været hos dem og hidkaldt vores fælles huslæge, der absolut ikke havde styr på noget som helst, blot noget medicin som jeg skulle afhente når apoteket åbnede. En alt for tidlig afsked med livet blot to dage senere 52 år og Michael på 12 år. Mange tårer og følelser fulgte i kølvandet på denne uretfærdige oplevelse især Michael bar præg af at have mistet sin mor på så dramatisk vis (han oplevede det på nærmeste hold, kun 12 år gammel) Mie var og er nok aldrig rigtig kommet sig, Helle & Pia har formået at komme videre på hver deres måde, og for mit eget vedkommende har jeg i mit stille grædt mangan en tåre og skældt ud på hid og did uden virkning, nok mere for at afreagere på situationen. Hvad nu, mine dejlige døtre støttede så meget at Michael og jeg blev inviteret på skiferie den følgende jul i østrig (et skønt afbræk i hverdagen) Endnu engang fik jeg ryddet stuen for at give plads til den kommende konfirmation Der blev afholdt på fineste vis og i vejlby kirke. Et år på efterskole (ikke den bedste) Men holdt ud til den bitre ende. Startede igen i den gamle klasse, Jytte og Mogens og Kammeraterne tog imod med begejstring. Videre til 10 klasse på sølystskolen-htx og Studenterhøje på, læse på uni astro/fysik –færdiguddannet som astrofysiker med pil Opad, flot resultat der har gjort mor og jeg ære.

(11) " Det Civile Og Børns Opvækst "

Forinden de dramatiske oplevelser var Mie vendt tilbage fra sin 1 årige Au Pair tilværelse i Schwiz til Risskov. Gennemførte Handelsskolen-flyttede hjemmefra på værelse, uddannede sig sidenhen til lægesekretær-prøvede flere praksis på deltid i det indre Århus. Blev forlovet og det uundgåelige skete, igen jubel i geledderne (eneste minus var savnet af sin mor) Mie var gravid som den første af vores piger. 21 juli-1997 fødte hun Sara. Næste i rækken blev Helle der nedkom med Emil 16 aug-2000. Pia (den ældste af vores piger) nedkom med Nanna 21 apr-2001. Som rosinen i pølseenden (foreløbig) Helle igen med Max 9 apr 2003. Alle fire skønne børnebørn, i forening, der helt sikkert bliver beundret af det hinsides (kun mormor var tilbage for at ønske sine oldebørn velkommen til livet). Alenetilværelsen og ikke mindst den nye situation taget i betragtning gjorde efterhånden sit til at ønsket om at bryde dette mønster trængte sig på. Har aldrig været tilhænger af at søge venskaber/ ej heller bekendtskaber på værtshuse og lign, tilholdssteder, så derfor besluttede jeg mig for at indrykke en annonce i Århus onsdag. Jeg blev i den grad chokeret over i hvilket omfang af respons jeg fik efterfølgende. Hele 45 tilsyneladende seriøse piger havde reageret på min annonce. En grovsortering var nødvendig (alle fik svar) en svær beslutning blev taget, på date med fire skønmøer, og en blev udvalgt med gensidig kemi forståes. Hun hed Ulla, var førtidspensionist men desværre med et bagland og bagage i mente, der ikke passede mig som forventet. Vi flyttede sammen, blev forlovet og senere gift (oprettede ægtepakt) hvis nu noget uforudset skulle ske. To et halvt år blev det til hvorefter jeg ønskede at blive fritstillet. Uden dramatik flyttede vi hver til sit som gode venner. Havde sporadisk kontakt efterfølgende med hinanden hvilket mandede ud i en genforening, uden bofællesskab. En epoke skulle slutte på min arbejdsplads Børghlum Kollegiet i Risskov. Desværre havde vores forretningsfører taget beslutning om at hellige sig hetidsansættelse på sit andet hverv langnæsthus et stort savn måtte vi erkende at tage afsked med. En ny stilling blev opslået som efterfølger af Kirsten Frederiksen. Ikke helt uinteressant blev jeg præsenteret for ansøgerne. En enkelt dukkede op, kending fra mit tidligere job Bruun & Sørensen, en person som værende ok og anbefalede ham som et muligt emne. (det skulle jeg aldrig have gjort) Han blev ansat, og formåede i løbet af meget kort tid at endevende den ellers så gode atmosfære der var blevet opbygget igennem de ca 20 år hvoraf Kirsten Frederiksen & undertegnede havde en del af skylden for.

(12) "Det Civile Og Børns Opvækst"

(fortsat) :Trist men i sandhed en omvæltning var det uden untagelse.Stort set hele den udefrakommende håndværkerstab blev udskiftet til fordel for egne interesser han i forvejen havde som kunder i kontormæssig henseende.Den svigtende tillid og undren over denne respektløse fremfærd og ikke mindst fornemmelsen af at her blev der som aldrig før spillet med musklerne gjorde da også sit til at en ligegyldig fremtoning som vist overfor personalet (ofte blev jeg konfronteret i hans indirekte skræk for om jeg skulle blande mig for meget i dagligdagen) allerede her burde de såkaldte klokker have ringet "dårlige forudsætninger for professionel lederskab kan tænkes" (jeg kunne simpelthen ikke forliges med tanken om fortsat virke i disse så vulgære omgivelser.Konsekvensen blev da også en aftrædelsesordning i samråd med advokatbistand fra min fagforening Lederne der var hidkaldt til mødet,jeg tiltrådte aftalen.Jeg søgte og fik helårsstatus i mit sommerhus v/norsminde fjord,så var min bolig sikret,ligeså et fortsat virke på arbejdsmarkedet.En opringning fra min eks,svoger,der var indehaver af et psykiatrisk bofællesskab i hassing under Thisted kommune,spørgsmålet var kort og godt –har hørt du bliver ledig ,var det noget for dig.Havde en prøve-wekeend og blev ansat heltids i 24 tim vagter.Seks unge drenge med en fortid af krim & stoffer 18-30år-såmænd men under behandling medicineret efter anvisning af psykiatrien i thisted kommune.Ofte gik Ulla ind i vagtplanen når det var wekeender,som beskæftigelses-terapeut.En tid at huske tilbage på,nye og spændende –anderledes med mange udfordringer,der sluttede efter 3 års forløb-havde besluttet mig for at gå på efterløn som 62 årig.Tilbage til mit skønne fristed og bolig sommerhuset og finde hverdagen som efterløner efter 50 år ude i det travle samfund.Naiv som jeg til tider kunne være,inspireret af den smukke natur i thy og især området kaldt draget.Beslutningen var foholdsvis nem at tage.Købte grund fik projekt op og stå –støbt sokkel til hovedhus & gæstehytter-kloakeret-el-vand tlf lagt ind.Gæstehytterne blev bygget med hjælp af min broder der er tømrer.Endelig gik det op for mig at jeg da vist havde taget munden for fuld.Hvad nu,jeg havde indgivet ansøgning om et rækkehus i kolt ,med forventet venteliste på godt et år.Kun 3 mdr efter dumpede et tilbud ind af brevsprækken om et rækkehus ovenikøbet i området jeg foretrak,indflyningsklar måneden efter.Turde ikke andet end at takke ja.

(13) "Det Civile Og Børns Opvækst "

Mange omkostninger fulgte efter, et sommerhus der skulle gøres klar til salg-et projekt i Thy måtte midlertidigt stilles i bero-en ny bolig med indskud og husleje og delvis ubeboet. Nordea Bank der er min mangeårige samarbejdspartner gav mig byggekredit indtil sommerhuset i Kysing næs blev solgt (heldigvis for mig) Efter moden overvejelse og 23 års ejerskab blev sommerhuset solgt (mange gode minder at se tilbage på) Alle mine kære hjalp til med at få huset til at fremstå som et meget flot eksempel på det velholdte fristed indflytningsklar, hvilket jeg skylder dem en stor tak for. En hel dag blev med iver og entusiasme rykket ud af deres ellers så travle hverdag (det kan man kalde sammenhold med pil opad). Flyttede fysisk ind i mit nye hjem i kolt med tilhørende 80 m² baghave der blev totalt endevendt og nyanlagt med hjælp af min broder (kun bøgehækken skal klippes 1 gang årligt) hvorimod for og baghave fremstår som vedligeholdelsesfri, et meget stort plus. Næste skridt var at få afhændet projektet på draget. Jeg inviterede alle mine kære på heldagsudflugt med kaffe og blødt brød i den skønne natur v/nissum bredning 400m fra området og ca 10 km til agger/vesterhavet hvor vi afsluttede med middagsmad. Høj sol optimale forhold hele dagen, hjemad igen hvor jeg afslutningsvis bød på kaffe & isdessert på mc-donalds i Viborg. Alle fik en god oplevelse, der endte med en mere end begejstret svigersøn Rene, ville købe entreprisen men med sin egen ide om bebyggelsen s, føli helt ok. Jeg havde forlods fået vurderet konceptet, til en noget lavere pris end de faktiske udgifter. Blot det at blive frigjort var jeg tilfreds og sådan blev det. Huset blev bygget og indrettet som ønsket, og bedst af det hele, jeg fik udleveret et sæt guld-nøgler som nævnt af min kære datter Pia så kunne jeg benytte dem lige så meget og ofte efter aftale. Hjemme igen i min egen lille hybel –velindrettet i min egen stil gøre og lade som jeg vil, nyde mit otium til fulde vel vidende at have en fornemmelse af at have gjort hvad man formåede alt imens kræfterne var til det.

Flemming Lindholm Nielsen sammen med Gert Mondrup Kristensen.

19. maj

"et levn fra de unge år i Århus"
skruer tiden tilbage til år 1962, det første pig-trådsorkester indtager byen i restaurant friheden (landsbyen)-navnet "the restless" var på alles læber og blev noget af et tilløbsstykke med hele 500 solgte medlemskort-købt v Fredgaard radio formedelst 3 kr. problemet var bare at der kun var plads til 250 Pers , i restauranten ,alene det betød vel at en gentagelse af koncerten var nødvendig. som det fremgår af foto var der mange smukke piger & naturligvis galante unge herrer i det nyeste skrud. under den sidste dans havde jeg skruet charmen på og lovet hende følgeskab så hun kom pænt hjem. hun var rigtig sød jeg havde blot glemt at spørge til hvor hun boede turen gik til Hjortshøj , men gjorde det!!

Flemming Lindholm Nielsen

12. juli

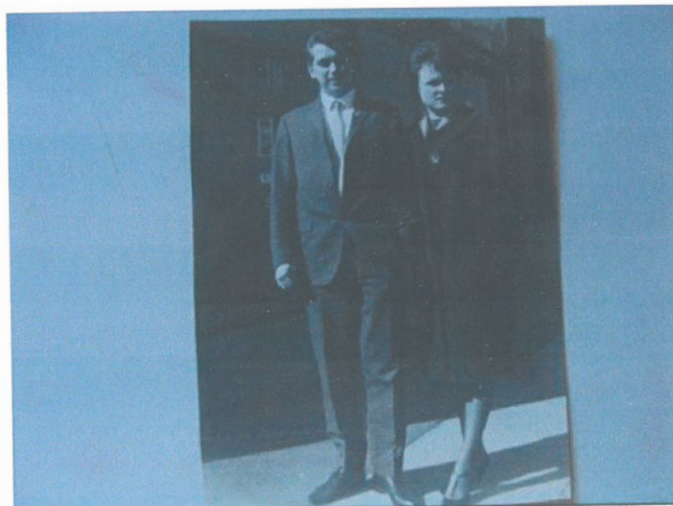
"Bent Petersen efterlyser". (Stolt som en pave) efter aftjening af min værnepligt 1965 formedelst kr.22-skriver totito om ugen skulle der tjenes penge til den lille familie, nygift-udlært inden for elfaget og det første barn i meget lille lejlighed på kvisten ved den gamle by i Århus. Havde erhvervet kørekort for egne surt tjente penge i min læretid, så var det på plads og manglede kun resten. Der skulle gå et par år inden drømmen om bil blev virkelighed, behovet var der med nu to skønne tøser, var heldig at arve kr.3500-passede lige til udbetaling. Naiv og ingen forstand på biler, blot der var crom og glitter på vidunderet så var den hjemme. Ak-Nej det blev en kort fornøjelse , bagtøj-styretøj og en dyrekøbt erfaring rigere blev enden efter 3mdr hvor bilen blev afleveret med udbetalingen som tab. (Så'den oplevelse glemmer man aldrig, så slut "med erfaring bliver man klog, men sjældent rig" Registreringsnummer XB 50455-Papegøjeplader toner sig lige frem på nethinden. Det var en Volvo 445 så der manglede jo kun huset og hunden i sin helhed.

Flemming Lindholm Nielsen

17. juli kl. 07:47

"Fotoet Der Bragte Minderne Frem" Året er 1960-61 min første så'den rigtige kæreste (Elsebeth var det smukke navn) den eneste ene og dybt forelsket ak ja. Ville det pludselig anderledes og rejse til Norge-et år i huset var sagen. Det længste år nogensinde, forventningens glæde var gensidig så vi fandt atter sammen. Blev forlovet-gift-færdiguddannet-ventede det første barn, ind til milli hjem og tjene penge til den lille familie o.s.v. Årene går og den lille familie er pludselig vokset sig stor. Hele tre pragtfulde tøser og endelig som rosinen i pølseenden en ligeså skøn knægt, nu ikke mere tøsepat frem med drengetingene og videre i livet. Der skulle dog ikke gå mange år før skæbnen ramte den voksende familie. Alt-Alt for tidligt måtte vi sige et sidste farvel til en af vore kære. Mange så gode minder fra en svunden tid kan da ej mistes og livet går videre-Er sidenhen blevet morfar hele fire gange, så stolt som en pave er helt uundgåeligt her på sine lidt ældre dage. Ren Nostalgi , min historie.

Flemming Lindholm Nielsen

11. juni

(Fire Generationer rykker ud) På naturvandring i buddi eller måske var det i Risskov, året er 1966-vejrguderne var med os, fremgår tydeligvis af påklædningen og så i de skønne omgivelser der omkredser vores dejlige by. Hele to "farmødre-en gang den stolte mor-to gange skønne tøser på henholdsvis et & tre år, og som rosinen i pølseenden s'føli den stolte farmand der passer kameraet.

"Fra mesterlære til mestersvend " med en af mange anekdoter i tiden 1959-64. Stedet er det daværende mammans æskefabrik på trøjborgvej hvor jeg fik min debu indenfor elfaget omkring industriinstallationer. Jeg der kun var en ung knægt på bare 15 år oplevede for første gang det at blive moppet .Fabrikshallen var stopfyldt med unge piger/kvinder ved maskinerne hvoraf flere fandt lille mig som et let offer som et kolerit til deres daglige trummerum med spydige bemærkninger på en sød måde undervejs i mesters introduction af fabrikken. Det har uden tvivl set spøjst ud på vor vandring store mester & lille mig i skøn forening. Det uundgåelige skete da også ,knaldrød i kammen forlod vi langt om længe løvens hule og kunne hermed ånde lettet op. Følgelig blev det til mange opgaver igennem læretiden men lærte da efterhånden at takle omstændighederne med et smil. Mammans Æskefabrik hørte til en af de største industrivirksomheder på landsplan, startende med at blive grundlagt af H.L.A Mammen i 1889 med et lille trykkeri i Søndergade, samme grundlægger købte den bevaringsværdige storvilla ved navn "Fairhill " på trøjborgvej i 1917 med tilhørende grundareal hvorpå fabriksbygningerne af flere omgange blev en realitet. Tidens tand havde gjort det nødvendigt igen at finde nye veje og blev dermed en realitet ved opførelsen af en ny fabrik på adressen Axel kiersvej i Højbjerg hvorpå den i dag er beliggende med et nyt navn Mammans Emballage a/s og indviet i 1964. Et pudsigt sammentræf idet jeg fik fornøjelsen af at slutte min uddannelse i de nye og flotte omgivelser ved en slags forpremiere på ens svendestykke ved i samarbejde med en tysk udsending af specialmontører fik til opgave at montere alt det elektriske (og der var rigtig meget) på en nyindkøbt trykkerimaskine og det virkede Søren jense mig første gang så jeg var stolt som en pave. En set i bakspejlet og de små grå celler varmet op, et lidt morsomt sammentræf. Afslutningsvis har jeg vedhæftet et par foto, hvoraf det ene med de gamle fabriksbygninger endnu ikke kender sin skæbne ..

"Stadsarkivet Efterlyser" Historier fra Amtsygehuset og oplevelser fra dette så utraditionelle byggeri . Her er så følgelig enkelte anekdoter i en årrække som de huskes. Var ansat hos ingeniørfirmaet Bruun & Sørensen a/s i Århus , først som elektriker i en kort periode og sidenhen i den daværende svagstrømsafdeling 1965-81 udelukkende beskæftiget med kalde-samtale-alarm-og musikanlæg, dertil kom senere røpøst & tyverianæg Som kunde potentiale var den offentlige sektor så som hospitaler-plejehjem-skoler og større virksomheder blandt efterfølgende referencer. En af disse blev da også mit domæne over tid min arbejdsplads sidst i 1960'erne og op igennem 1970'erne. Det var naturligvis Århus Amtsygehus med som jeg husker det maskinmester Bach som kontaktperson. En helt igennem dejlig arbejdsplads i en god atmosfære iblandt huset's faste personale og vi udefra kommende håndværkere. Det første projekt jeg blev involveret i var etablering af samtaleanlæg i den nybyggede træbarak (grundet pladsmangel) bagved bygning 1 (se oversigt) Dernæst eksploderede vedligeholdelsesprogrammet nærmest. De mange sengeafsnit i bygning 1 skulle gennemgå en omfattende renovering. Det bestod i al sin enkelthed af nyt kalde/samtaleanlæg (i daglig tale kaldt relæstyret, idet elektronikken endnu ikke var i vor midte)-antenneanlæg og ikke mindst radioprogrammer v/ sengelejet blev da ligeså en realitet. I sandhed en fornøjelse efter datidens normer. Ikke uden grund , var der på stedet etableret Arktektbygning, idet som jeg erindrer det stort set altid var nogle projekter stort som lille på bedding. Et godt eksempel var tilbygningen til røntgenafdelingen i bygning 2 og skulle rumme bl.a skadestue-anestesiafsnit og opvågning . Heri fik jeg følgelig igen fornøjelsen af etablering af nødkaldsnummer-samtale og røpøstanlæg som noget nyt i konceptet. En særlig oplevelse og erindring der huskes, var i 1980 ved indlæggelse akut alt gik godt , væsentlig er det at fremhæve den omsorg og pleje jeg efterfølgende og sidenhen har oplevet på Amtsygehuset står for mig til U.G og pil opad, bedre kan det ikke formuleres.

(uddannelse)

Finsensgades Skole: 1951-1959

Erhvervspraktik: 1/6-1959-1/9-1959 /Louis Poulsen"el-grosist" park alle.

Mesterlære: 1/9-1959-31/1-1964 /Elektroinstallatør Paaske Pedersen.

Forløb: 4 gange dagskole teori på "teknikum" Dalgas Avenue i Århus og

Nørre Alle-Svendeprøve i Randers & Hadsten (3 ugers kurser)

Militær: 1/3-1964-28/4-1965

Arbejdspladser:

1) Ingeniørfirmaet Bruun & Sørensen a/s 1965-1981. Elektriker stærk og

Svagstrøm-tavle værksted-tillidsmand-overmontør.

2) Skjoldhøjskolen/Ellekærskolen 1981-1983 .Pedelmedhjælper dag/aften

3) Børglum Kollegiet varme/vagtmester 1983-2003.

4) Ingersminde psyk-bofællesskab 2003-2006 (hassing i thy)

5) 2006----Folkepensionist.

(aktivitetskalenderen:fritid)

1955-1958 bybud v/trikotagehandler Verner Jensen tordenskjoldsgade/trøjborg efter skoletid ca.20 tim/uge-kr 10-12-15/uge.

1957 Aftenskole/metajsløjd-guitarundervisning, halv time kr 5 /Per knoplauch ivar huidtfeldtsgade.

1954-1957 FDFer/bethania, ivar huidtfeldtsgade.

1956 avisomdeler/dørsalg af julepynt-bud v/købmand kjær.

1974-1979-2010 AOF-orgelundervisning.

1971 el & malerarbejde farøvænget 31/nybyggeri 126m/2

1973 carport/redskabsrum farøvænget 31

1975 pejsestue 42m/2 farøvænget 31

1985 carport/redskabsrum-frijsenborgvej 7/nybyggeri-have

1988 nyt køkken –frijsenborgvej 7

1993 nyt badeværelse-frijsenborgvej 7

1985-2008-hegn-redskabsrum-værksted-belysning-bjælkehytte-udvidelse af bolig med 12m/2.-pouli nielsensvej kysing næs.

2007-2010-projekt hjejlevej 9-thy-2 gæstehytter-sokkel-kloak-el-vand-telefon.

2008-haveanlæg bavnebakken 34

2010>>>bowling-fitness & og mindre fysisk krævende job på hjemmefronten er blevet en del af mit otium, efter 50 år på arbejdsmarkedet.

(Referencer til eks,større arbejdspladser-i-læretiden)

"1959-1964"

1) Jul A Jørgensen: kiksfabrik Herluf Trollesgade & Helsingforsgade "Nybyggeri"

2) Nordisk Wavin : Plastrørfabrik m/m Helsingforsgade.

3)A.Wilson : Smediefabrik Helsingforsgade.

4)E.Wilson :Plastindustri Helsingforsgade.

5)Mammens Æskefabrik Trøjborgvej & Axel Kiersvej Holme "Nybyggeri"

6)Waltemar Christensen Maskinfabrik Randersvej.

7)Agerskov Maskinfabrik Århus N .

8)AAB Boligselskab Flere afd.Århus N

9)Greco Dørfabrik Otto Rudsgade.Århus N

10)Taleinstituttet I Risskov Århus N

11)En stor mængde privatkunder overalt i byen især kunder fra kystvejen,s store Herskabslejligheder-tandlæger-læger men absolut lige så ofte ved skraldemand Olsen,eller hvordan de måtte ønske at blive titoleret.